



NASHWAUK, MINN.

Halloo Selma-täiti! Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Toverittareen, koska ei koskaan ole mitään täältä Nashwaukista.

Minä olen 12 vuoden vanha ja olen kuudennella luokalla. Minä tykkään käydä koulua. Meillä oli tavanuskilpailu ja minä voitin.

Nyt on tavallisen kylmä talvi ja oli oikein hyvä, kun me tulimme pois farmilta, joka on Balsam "kontrilla".

Minä joka pyhä luen Toverittaresta jonkun laulun haulla. Viime pyhäni minä luen yhden kertomuksen: "Elävänä hautaan". Kaikki ihmiset, jotka olivat haulla, tykkäsivät siitä.

Sydämielliset terveiset kaikille Toverittaren lukijoille, isolle ja pienille. Toveruudella

TYYNE LEPISTÖ.

KELLOGG, IDAHO.

Hyvä Selma-täiti:— Jos minäkin kirjoitan muutamaa sanaa naisten päivän numeroon, jos sattuu tilaa olemaan lasten osastossa. Ilmat täällä ovat olleet koko kylmää, pyryä ja pakkasta vuorotellen, vaan kun päiväkin pitenee ja kirkastuvat, niin on paljon hauskempi kulkea koulua. Ja olenkin iloinen kun olen ollut terve tämän talven ja saanut käydä koulua joka päivä. Minä en haluaisi olla pois koulusta, vaan joudun kuitenkin viime talvena olemaan pois, kun sairastuin keuhkokumeeseen ja jouduin sairaalaan. Ei siellä tuntunut yhtään mukavalta olo ja silloin menetin paljon kouluaikaa, kun tulin niin heikoksi voimistani. Mutta tänä talvena olen koettanut olla sitä ahkerampi. Olen kaikki väliajat käyttänyt opetellakseni suomenkieltä lukemaan ja kirjottamaan, kun täällä ei ole minikäänlaisia tilaisuuksia saada suomalaista koulua käydä, niin sen vähän minä voin koetan opetella kotona. Täällä ei ole suomalaisilla minikäänlaisia yhteispyynnöitä. Saa siihen tyytyä mitä muualta maailmalta kuuluu. Silti minä tykkäänkin tästä Toverittaresta, kun tässä saa lapsetkin vähän kehittää itseään, kun tämä on vähän jännittävä näin alkaville, kun me olemme. Minun opettajani tapaa usein sanoa, että kaikki oppivat kun vaan viitsivät käyttää aivojaan, vaan kyllä minä luulen ettei kaikkien oppiminen ole yhtä helppoa, kun minunkin luokallani on niin monenlaisia oppilaita, vaikka ovat yhtä kaunaa käyneet koulua niin toiset ovat paljon oppineempia kuin toiset. Taidan lopettaa tällä kertaa ja toivon hauskaa naisten päivän viettoa kaikille, joilla on tilaisuutta. THEODORE KORSMAN.

Tervehdys pienille tovereille

Nyt pitkän ajan perästä päätin taas tervehtää teitä pikku tyttöjä ja poikia. Isään kiittäen teitä kulu-neen vuoden toiminnasta ja toivon, että jatkuko innostus. Kun tulet nuorukaisiksi ja neitosiksi, niin alkää veltostuko, pysyäkää mukana, olkaa parempia kuin nykyinen nuoris on, joka ei viitsi mitään paljon kirjoittaa "nuorten osastoon". Heidän osastonsa on aina paljon kuivempi kuin lasten osasto.

Kuulkaa lapset, minä esitän teille erään asian. Viime Lasten Keväessä saimme nähdä Selma-tädin ja hänen perheensä kuvan. Toivon, että ensi Lasten Keväessä saisimme nähdä tätti Klaude Parkkosen ja hänen perheensä kuvan. Hän on meille kaikille tuttu. Hän niin usein huvit-

tan sekä lapsia että aikuisia kirjoituksillaan ja runoillaan. Sanokaa lapset, mitä pidätte tästä esityksestä. Kun tätti Klaude aina avustaa näitä lasten julkaisuja, niin luultavasti olevan lapsille hauskaa nähdä myös hänen kuvansa niissä. Toivon teille lapset pitkää ikää ja hyvää terveyttä, sillä teistä tulee se joukko, joka ylläpitää tätä yhteiskuntaa ja jatkaa sitä taistelua, jonka kerran nämä sankarit alkoivat, kun täys' oli tuskien taikka. Kaikkia lapsia tervehtien.

MAIJU-TEXTI.

ANNI JA LYYLI

Kirj. MILIA.

Hyvää päivää, Lyyli! huusi Anni, nähdessään Lyylin tulevan ulos koulun portista. Pääsnpä luokaltani, vaikka luulin, etten pääse. Nyt saan valkosen puvun ja sinisen tukkanauhan tutkintoon. Minkälaisen puvun sinä saat Lyyli?

— En minä saa uutta pukua. Äiti lupasi laittaa tähän vanhaan punasia nauhoja, että on vähän siistimmän näköinen. Ja aamulla koulun tullessani löysin puvun lettinahan. Annoin sen opettajalle, mutta kun ei kukaan sitä omistanut, niin opettaja antoi sen minulle. Katso miten sievä... nyt saan silkkinauhan tukkaani ja punaset nauhat pukuuni. Olen täysin tyytyväinen Anni.

— Hyi, luokan parhain oppilas ja kaikkien suosikki. Jos olisin sinun sijassasi, niin en kehittäisi tulla tutkintoon vanhassa harmaassa villapuvussa, jota olet pitänyt koko talven ja nyt sillä kevättutkintoon... Miltä se näyttää... punaset nauhat harmaassa puvussa ja punanen ruusetti vaaleassa tukassa. Mutta punasiahan ovat isäsi ja äitisi. He tahtovat näyttää, että ovat sosialisteja tekemällä sinusta marakatin, jolle kaikki nauravat. Tulet kai noilla kengilläkin, jos niihin pannaan punaset nauhat? Sitten sinä olet oikea luokkasi priimus!*) Varmaan minä nauran ääneen, kun punatukka menee puhetta pitämään ja runoa lausumaan. Taidat puhua sosialismista, kun sait valita itse aineen?

— Älä syytä vanhempiani siitä, että he ovat sosialisteja. Sosialisti minustakin tulee. Mutta punaset nauhat vanhassa päikätussa puvussa eivät ole tunnustuseksena, vaikka työväenlippu onkin veripunainen. Pukea kukin saa varainsa mukaan. Ei sosialismi ole mikään körttiläisten seura, joka puvuista tunnetaan. Minä en saa valkosta pukua siksi, että ei ole rahaa. Isä on ollut lakossa kuusi viikkoa ja ties

*) Suomen kouluissa nimitetään parhainta oppilasta priimus.

kuinka kauan vielä lakko kestää. Mutta isä lupasi ennemmin kuolia rehellisenä miehenä nälkään ennenkuin myydä itsensä verensimmiä kätyriksi. Ja he varmasti voittavat lakon, jos joukko pysyy yksimielisenä ja tieto on valtaa, niin on isä sanonut. Jos sinä ja toiset toverisi nauratte, kun ei minulla ole valkoista pukua, niin sille en minä mitään voi. Köyhyys ei ole häpeäksi, mutta rehellisyys on kunniaksi. Puhuen aineeksi valitsin köyhiä ja rikkaita ja opettaja on sen hyväksynyt. Runoni myös kyhäsin itse, jolle annoin nimeksi reppalainen tyttörukka. Opettaja oli siihen tyytyväinen. Näillä kengillä tulen, ei ole toisia, mutta ilman punasia kengännauhoja.

— Olisivatpa isäsi ja äitisi äänestäneet suomettarelaisia ehdokkaita, niin olisi heillä nyt

työtä niinkuin minunkin isälläni ja äitilläni väkiväisen pyykkipesupaikan tohtori E—n luona, joka lupasi muutenkin avustaa, jos kova puute tulee. Mutta kun tulee vaalit, niin täytyy taas äänestää suomettarelaiden ehdokkaita. Sinun isäsi ja äitisi äänestivät työväen ehdokkaita, ja nyt ovat työttömiä ja sinä saat tulla kevät-tutkintoon vanhassa talvipuvussasi, vaikka olet neljänneen luokan priimus.

— Olemmehan vielä liian pieniä kiistelemään tällaisista asioista, mutta kun ehdimme siihen ikään, että kelpaamme äänestämään, niin toivon, että sinä ja minä seisomme vaalipäivänä sosialistien vaaliurnalla.

— Mutta jos isä ja äiti eivät sitä salli?

— Meidän olemme silloin itseämme herroja ja ajattelemme omilla aivoillamme.

TUOKIOKUVIA

Kirj. Regina H—s.

Nään: elon ulapalla myrskyt myllertää —

Aallot monen haaksen siellä hautaan hävittää,

Myös purret vahvimmatkin jo näyttää murtuvan.

Niin mahtavat on laineet elon ulapan.

Nään: elon aavikolla on monta kulkijaa —

Vain muutamill' on onnenohjat hallussaan.

Nään miljoonia, jotka sortuvat kurjuuteen,

Joitten tuskanhuudot yhä kohoo korkeuteen.

Nään: elon taisteloissa ain' sortuu heikommat.

Niin moni puhdas sielu siellä lekaan poljetaan.

Myös moni kukka kuihtuu ennenkuin aukeaa

Ja pyhimmätkin toiveet pirstoiksi murskataan.

Nään: elon hyöriässä on kiire kaikilla.

Ei kenkään itkeväisiä ehdi lohduttaa.

Ei sääli kukaan toistaan, itsekkyyks hallitsee.

Nään, kaikkialla petos ja vääräys vallitsee.

Nään: elon ulapalla yhä myrskyn yltyvän,

Kuin aikois' se ihmiskunnan tuhot kokonaan.

Vain kyyneliä, verta, sekä hävitystä nään

Ja murhaa teurastusta. — On hirmuaika tää.

On synkkä elon meri. Uhkaavat aalloit sen.

Ah milloin myrsky tyyntyy? Ja taivas selkenee?

En katsoa enää jaksa, vaan suljen silmäni.

Nuo monet kauhun kuvat, niin sattui syönnömeini.

Kun silmäni taas avaan ja katson uudestaan,

Nään elon ulapalla jo kuvat vaihtuvan.

Nään kauniin valkopurren aalloilla mahtavan,

Nään rauhan-, onnenpäivän kansoille koittavan.

Nään ihmiskunnan eloon herään uudestaan.

Nyt kansan tahto laki on korkein päällä maan!

On raaka ihmismurha vihdoinkin tauonnut.

Kansojen kärsimykset onnehen vaihtuneet.

Tään kuvan jälkimäisen tahtoisin säilyttää,

Muut se on harhakuva ja häipyy itsestään.

Ei elon ulapalla viel' ole myrsky tyyntynyt,

Eikä ihmiskunnan tuskat viel' loppuun kärsityt.

Huom!
New York'in Suom. Naisten OSUUSKOTI
ja palkanvälitystoimisto:
241 Lenox ave, 122 st.
Telef. 813 Morning side.

STOCKETT'IN S. S. O. OMPELU-SEURAN KOKOUKSIJA pidetään joka torstai-ilta kello 7. Saapukaa kaikkiin.